

► **Renie Hesseling schrijft over rooms verleden**

Een zalig leven

Babyboomers groeiden op in een verzuilde wereld. Renie Hesseling schreef er een boek over.

Suzanne Huibers

Velp

Renie Hesseling (66) staat voor de kerk in de Emmastraat in Velp. Samen met oud-kapelaan Toon van der Jagt (87). „Ik heb uitgerekend dat ik in mijn jeugd hier wel 40 keer per week voorbijkwam. Dit was de heilige driehoek met de Fredericusschool en de Bisschop Staalschool. En dan de katholieke kerk in het midden.”

Hesseling is even terug in de plaats waar hij opgroeide, omdat hij deze maandag in boekhandel Jansen & de Feijter zijn nieuwe boek presenteert, *Babyboomers – Hun roomse vorming (1945-1970) – Casestudy Velp*. Hij deed uitgebreid onderzoek naar de opvoeding van babyboomers, met zijn eigen katholieke jeugd als voorbeeld. De oud-kapelaan kreeg gisteravond het eerste exemplaar.

„Je was onderdeel van een zuil. Je zag elkaar op school, op de voetbalclub. Je las dezelfde krant. Je zat in het kerkkoor of je was misdienaar. Het was een wereld waar niet aan te ontsnappen was”, vertelt Hesseling. „Als je kattenkwaad uithaalde, dan wist je moeder het eerder dan jij thuis was. Maar het was veilig.”

Toon van der Jagt was in die tijd kapelaan in Velp. „Het was een zalige tijd in Velp. Ik ging veel op

huisbezoek en kende daardoor alle gezinnen in de parochie. Dat deed ik niet omdat ik ze naar de kerk wilde lokken, maar omdat ik hun verhaal wilde horen.”

De ontkerkelijking zette langzaam in. Het werd vrijer. „Voor jongeren kwam de beatmis in Velp. De preken gingen niet over Bijbelse of christelijke waarden. Het leken wel conferences. Die missen waren echt voor ons”, zegt Hesseling. Van der Jagt lacht en zegt: „Maar ze waren wel lang. Ik hield mijn preken altijd kort. Ik had medelijden met de mensen

▲ **Renie Hesseling (links) met oud-kapelaan Toon van der Jagt.** FOTO GERARD BURGERS

“**Toon Huub Oosterhuis uittrad, durfde ik dat ook**

– Oud-kapelaan Toon van der Jagt

van hemzelf en het dorp waar hij opgroeide

in Velp

die het moesten aanhoren.”

Hesseling gaat nog af en toe naar de kerk. „Misschien drie keer per jaar. Van de 70 mensen die ik voor dit boek heb gesproken, gaat niemand meer wekelijks.” Van der Jagt komt nog vaak in de kerk door zijn zangkoor. „Maar ik ben ook minder kerkelijk geworden.”

De oud-kapelaan vertrok in 1965 uit Velp. „Toen ik 12 was, ben ik naar het seminarie gegaan omdat ik wilde studeren. Mijn vader was tuinder. Ik wilde hem niet opvolgen omdat ik niet van vieze handen hield. Ik wilde een goede

pastoor worden.” Hij was kapelaan en pastoor bij verschillende parochies. „Op het laatst in Geldermalsen. Tien dominees en ik kwamen elke twee weken bij elkaar. Ze hadden het alleen over hun vrouwen en kinderen. En ik was alleen. Ik realiseerde me dat ik iets miste. Toen Huub Oosterhuis uittrad, durfde ik dat ook.”

Van der Jagt gaat in de kerk even op het altaar staan. „Dan gaat er toch wel van alles door je heen. Velp was mijn leukste parochie.” Zijn vrouw Marianne knikt en zegt: „Ik was er niet bij, maar

ik ken alle verhalen.”

Volgens Hesseling vinden babyboomers die katholiek zijn opgevoed veel herkenning in zijn boek. „De gouden driehoek van kerk, gezin en onderwijs. Met uitgekende socialisatietechnieken leerden wij deze roomse cultuur aan en werd de kennis ingeslepen. Toch verdampte het geloof.”

■ *Babyboomers — Hun roomse vorming (1945-1970) - Casestudy Velp* van Renie Hesseling is te koop bij boekhandel Jansen & de Feijter aan de Emmastraat in Velp.